

[Holger Eriksen.]

videlser. Vi ville f. eks. have set med megen sympati på, om man havde været i stand til at betragte den opsparing, der foregår med henblik på at erhverve boligandele i andelsboligforeninger, på samme måde som den øvrige opsparing, men vi har været klar over, at hvis man først begynder at give udvidelser, er der ingen, der ved, hvor man standser. Rent principielt må vi se således på det, at vi med glæde er gået ind på at gennemføre det, som nærværende lovforslag indeholder, nemlig en opmuntring til at påbegynde en opsparing, men vi anser det for farligt at gå videre bl. a. af den grund, at hver gang man letter skattetrykket for de beløb, som kapitalen afkaster, lægger man øgede skatter på dem, hvis indkomster udelukkende hidrører fra arbejdsfortjeneste.

Nu er kapitalen jo ikke billig i dag; vort erhvervsliv vander sig under en rente, man i tidligere tider ville have betegnet som åger, og den, der har kapital, er derfor ikke dårligt stillet. Hvis man nu skulle instituere, at den indtægt, der er kapitalafkast, er finere end den, der stammer fra noget så vulgært som ærligt arbejde, og derfor skulle beskattes mindre hårdt, så var man dog vist ude i den rene parodi, også af den grund, at de forskellige samfundsborgere jo langt fra har samme mulighed for at kunne spare op.

Mit parti har derfor ikke fundet det forsvarligt at gå længere end til det, som lovforslaget giver udtryk for.

Thorkil Kristensen: Jeg må måske i anledning af de bemærkninger, den ærede ordfører for udvalget gjorde tilsidst, sige, at der er jo ikke tale om, at indtægt fra det daglige arbejde i øjeblikket behandles dårligere end indtægt af opsparingsformue. Jeg kunne sige: tværtimod, idet formueindtægter ikke blot i mange kommuner er genstand for en kildeartsbeskatning, men også i statsbeskatningen er genstand for en særbeskatning, idet vi ikke blot har en indkomstskat, men også en formueskat. Der er altså ikke tale om, at formueindtægter skattemæssigt begunstiges i forhold til arbejdsindtægter.

Venstre kan iøvrigt tiltræde, at lovforslaget gennemføres med den ændring, der er foreslået i udvalgets betænkning. Vi er

tilfreds med, at andelskasserne kommer med sammen med banker og sparekasser. Derimod mener vi ikke, at spørgsmålet om lovgivningens forhold til den private opsparing er udtømmende behandlet med dette lovforslag. Den opsparing, der foregår kontant i pengeinstitutterne, er nyttig og værdifuld for de pågældende mennesker og for samfundet, men det samme gælder den opsparing, der foregår indenfor virksomhederne og i form af afdrag på gæld, og vi bør naturligvis på et eller andet tidspunkt have en mere almindelig behandling af opsparingsproblemet.

Der har været bestræbelser i denne retning, idet der for nogle år siden blev nedsat et udvalg, som afgav en betænkning til regering og folketing. Dette udvalg, som havde det ærede medlem hr. Øllgaard som formand, var iøvrigt inde på forskellige tanker om en eller anden skattemæssig begunstiggelse for opsparing i flere af de forskellige former, hvorunder opsparingen foregår i vort samfund.

Venstre har arbejdet med forskellige tanker i samme retning, og det vil jo nok være rimeligt i de kommende drøftelser vedrørende skattereformen at komme nærmere ind derpå, idet det sikkert vil være betimeligt, at det, der skal gennemføres på disse områder, knyttes så nøje som muligt til skattelovgivningen.

Vi forbeholder os derfor ved lejlighed at vende tilbage til disse spørgsmål, men jeg skal anbefale, at lovforslaget gennemføres med den af udvalget foreslåede ændring.

Poul Møller: Også det konservative folkeparti kan anbefale lovforslagets vedtagelse med de ændringer, der fremgår af betænkningen. Vi har ment, det var rimeligt, at andelskasserne fik samme mulighed for at tage imod disse præmieindskud som sparekasser og banker.

Dette lovforslag rører jo kun ved en flig af hele opsparingsproblemet, men vi tillægger det en vis betydning, at denne lov eksisterer, og at den bliver forlænget gennem vedtagelsen af det foreliggende forslag, idet det er oplyst for os fra banker og sparekasser, at loven i og for sig har virket efter sit formål i det første år, hvori den har været gældende. Vi tror, at den også fremover vil have sin betydning for op-